

תפ (ירושלים) 13011-01-22 - מדינת ישראל נ' עומר בר יזום ובנייה בע"מ

ת"פ (ירושלים) 13011-01-22 - מדינת ישראל ע"י נ' עומר בר יזום ובנייה בע"מ ואח'מחוזי עבודה ירושלים
ת"פ (ירושלים) 13011-01-22

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד מאשה שניאור

נגד

1. עומר בר יזום ובנייה בע"מ

2. שהיד בחיץ ע"י

ב"כ עו"ד קובי מזרחי

3. גאורגי פרוסקורוב

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

[05.11.2025]

כבוד השופט דניאל גולדברג

גזר דין - נאשם 2

1. כתב האישום בתיק זה הוגש נגד הנאשמים בגין עבירות שהתגלו באתר בניה של הנאשמת 1 (להלן: "החברה")

בבית שמש. הנאשם 2 שימש סמנכ"ל ומנהל פרויקטים של החברה. הנאשם 3 שימש כמנהל עבודה באתר.

2. העבירות התגלו בשני ביקורים של מפקחי המאשימה. הביקור הראשון התקיים ביום 30.5.2021 (להלן: "הביקור

הראשון") ובגין ליקויי הבטיחות שנמצאו בו הוצא לאתר צו בטיחות להפסקת עבודה לפי חוק ארגון הפיקוח על

העבודה, התשי"ד-1954. הביקור השני התקיים ביום 2.6.2021 (להלן: "הביקור השני") ונמצא בו שצו הפסקת

העבודה מיום 30.5.2021 הופר, ונמצאו ליקויי בטיחות.

3. האישום הראשון בכתב האישום, שהוגש נגד החברה ונגד הנאשם 2, עניינו בעבירות על תקנות שונות שהותקנו על

פי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל-1970, אשר התגלו בביקור הראשון. בקשר לעבירות אלו, הואשם

הנאשם 2 בהפרת חובת הפיקוח של נושא משרה בהתאם לסעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה.

4. האישום השני בכתב האישום הוגש נגד שלושת הנאשמים. החברה והנאשם 2 הואשמו בהפרת צו הבטיחות שניתן

בביקור הראשון, בניגוד לסעיפים 6, 7(א) ו-8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה. אחריות הנאשם 2 לעבירה יוחסה

לו על פי סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה. כמו כן הואשם הנאשם 3 בשתי עבירות שענינן ליקויי בטיחות

שנמצאו בביקור השני.

5. הנאשמים 1 ו-3 הודו בביצוע העבירות שיוחסו להם בכתב האישום, ודינם נגזר. על הנאשמת 1 נגזר קנס סמלי בסך

100 ₪ נוכח היותה בהליכי חדלות פירעון (גזר דין מיום 3.2.2025). על הנאשם 3 הוטל קנס בסך בסך 17,520 ₪

(גזר דין מיום 18.2.2025).

6. בעניינו של הנאשם 2 הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שבעובדותיו הודה הנאשם 2, ובהתאם לכך הורשע, ביום 11.5.2025, בשני אישומים, כלהלן:
- א. בגדר האישום הראשון - בשמונה עבירות לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה, כמפורט להלן:
1. העסקת עובד בעבודה בגובה ללא שאובטח במערכת מתאימה - בניגוד לתקנה 8(א)(1) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), תשס"ז-2007.
 2. ביצוע עבודות בנייה שלא בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל העבודה - בניגוד לתקנה 2(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה), התשמ"ח-1988 (להלן: "תקנות הבטיחות בעבודה").
 3. אי גידור משטחי עבודה שמהם עלול ליפול אדם לעומק העולה על 2 מטרים, על ידי אזהרה, אזהרה וזריקת רגל בניגוד לתקנה 9(א) לתקנות הבטיחות בעבודה.
 4. היעדר דרכי גישה בטוחות והרחקת מכשולים בניגוד לתקנה 12 ו-15 לתקנות הבטיחות בעבודה.
 5. השטח שעליו הוקם פיגום זקפים אינו נקי וישר בניגוד לתקנה 35(א) לתקנות הבטיחות בעבודה.
 6. סולם שארכו עולה על 2 מטרים אינו מוחזק על ידי ברגי קשירה או חיזוקי עץ אחוריים כל 1.5 מטר לפחות בניגוד לתקנה 76 לתקנות הבטיחות בעבודה.
 7. שימש בצידוד חשמל שאינו תקין בניגוד לתקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה.
 8. שימוש בכלי עבודה לא תקין בניגוד לתקנה 180 לתקנות הבטיחות בעבודה.
- ב. בגדר האישום השני - בעבירה של אי קיום צו בטיחות בניגוד לסעיפים 6, 7(א) ו-8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, בצירוף סעיף 36(ה) לחוק.
- טיעוני המאשימה לעונש
7. לטענת המאשימה, שני האישומים שבהם הורשע הנאשם 2, הם שני אירועים נפרדים לעניין סעיף 40ג לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לטענת המאשימה, מתקיים המבחן הצורני שמבחין בין פעולות שהן נפרדות וניתנות לפיצול, וכן מתקיים המבחן המהותי מוסרי, בגדרו יש לבחון את דברי החקיקה שבהם מוגדרות העבירות והערך המוגן על ידן.
8. חרף האמור, עותרת המאשימה להטלת עונש כולל לשני האירועים, כמפורט להלן, וטענותיה לעניין מתחם העונש ההולם התייחסו לערך החברתי המוגן, לענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, באופן כולל לגבי שני האישומים.
9. המאשימה הטעימה כי הערך החברתי המוגן על ידי דיני הבטיחות בעבודה הינו הגנה מפני פגיעה בחיים ובשלמות הגוף של הנוכחים באתרי בנייה, ומניעת תוצאותיהן הכלכליות - משקיות של פגיעות כאלה. אשר על כן הוגדרו עבירות בתחום זה כעבירות כלכליות ועל בית הדין לנקוט מדיניות ענישה שתהפוך עבירות כאלה לבלתי כדאיות.

10. המאשימה היפנתה לפסיקה שלפיה גם בהנחה שמדובר באירוע אחד, אין להגביל את מתחם העונש ההולם לעונש המירבי בגין עבירה יחידה, ויש לקבוע את מתחם העונשים בהתחשב במכלול מעשי העבירה שנעשו במסגרתו, ואף בגזירת העונש הספציפי לנאשם שעניינו נדון, על בית הדין לקחת זאת בחשבון.
11. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה מפנה לע"פ 53735-06-16 חיים גרינברג - מדינת ישראל (מיום 14.9.18 - להלן: "עניין חיים גרינברג"), בו נקבע מתחם עונש הולם בין 45%-75% מגובה הקנס המכסימלי, ובשים לב לכך שהקנס המכסימלי לכל עבירה הוא בסך 29,200 ₪ בהתאם לסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם בין 105,120 ₪ ל-157,680 ₪. סכומים אלה מייצגים מתחם שנע בין 40%-60% מכפל הקנס המכסימלי לכל עבירה (29,200 ₪) בתשע - מספר העבירות בהן הורשע הנאשם.
12. המאשימה עתרה להטיל קנס בסך 131,400 ₪, וזאת בשים לב לכך שמדובר בעבירות שסיכנו את חייהם ושלמות גופם של באי האתר והתכלית של הפיכת עבירות אלה לבלתי כדאיות. מנגד, שקלה המאשימה לקולא היעדר עבר פלילי והודייתו של הנאשם 2 במסגרת הסדר הטיעון.
13. המאשימה עתרה להטיל אל הנאשם התחייבות להימנע מעבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים, ולקבוע שישלם קנס בגובה המכסימלי לכל עבירה כזו אם יפר את ההתחייבות. טיעוני הנאשם לעונש
14. בטיעוניו לעונש היפנה הנאשם להסדר הטיעון לפיו יודה בכתב אישום מתוקן הכולל תשע הפרות בטיחות (שמונה בגדר האישום הראשון ואחד בגדר האישום השני), וכי לעניין העונש המאשימה לא תעתור לקנס העולה על 131,400 ₪, סך המהווה 50% מגובה הקנס המירבי, ואילו הנאשם יטען באופן פתוח.
15. הנאשם טוען שבקביעת מתחם העונש ההולם, על בית הדין לפעול לפי עיקרון ההלימה, שאינו עיקרון גמולי, אלא עיקרון של מידתיות והתאמה של חומרת העונש למידת האשם של מבצע העבירה.
16. האשם שיוחס לנאשם הינו שכ"מנהל אחראי" לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה, הנאשם לא נקט כל האמצעים הסבירים על מנת למנוע את ביצוע העבירות על ידי החברה. לדידו, מידת אשמו פחותה מזו של הנאשם 3 ששימש כמנהל העבודה, שעליו מוטל לעסוק באופן יומיומי בהבטחת עמידת האתר בדרישות הדין.
17. הנאשם טוען כי מתקיים מבחן "הקשר ההדוק" שבין האישומים, שכן מדובר בעבירות שבוצעו כחטיבה אחת בשני ביקורי פיקוח בהפרש של שלושה ימים, שמקורן באותה נורמה של הטלת חובת פיקוח על נושא משרה. לפיכך יש לקבוע מתחם ענישה אחד כולל, וכי אין לקבוע אותו באופן אוטומטי על פי מכפלת מספר מעשי העבירה בקנס המכסימלי.

18. הנאשם לא חולק על הערכים החברתיים שביסוד קביעתן של העבירות שבהן הורשע. בדבריו לפני בית הדין לפי סעיף 189 לחוק סדר הדין הפלילי, הביע הנאשם חרטה על כך והוא מציין שבפועל לא נגרם נזק וכי ההפרות תוקנו מיד לאחר גילויין. היעדר של נזק או פגיעה שגרמה לחבלת גוף היא נסיבה שקשורה לביצוע העבירה לפי סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין, ולכך השלכה הן על שלב קביעת מתחם הענישה ההולם והן על שלב גזירת העונש לנאשם הספציפי. לעניין זה, יש לנהוג, לשיטת הנאשם, "דין שווה", וככל שגרימתה בפועל של פגיעה בשלמות הגוף או בחיים שוקלת כנסיבה לחומרה, היעדרה צריך לשקול כנסיבה לקולא. מכל מקום, ככל שהדגש מושם על "הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה", הרי שבהתאם לסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה יחד עם הוראת סעיף 61 לחוק העונשין, הקנס הבסיסי הינו בסך 14,400 ₪, ורק כאשר מדובר בעבירה שהייתה עשויה לגרום למוות או לחבלת גוף, הקנס הינו 29,200 ₪. מאחר שכתב האישום המתוקן אינו מדרג את העבירות לפי חומרתן, יש לנהוג לקולא עם הנאשם ולקבוע מתחם ענישה שייגזר מהקנס הבסיסי.
19. לחילופין, יש לקבוע שהעבירות שעניינן היעדר דרכי גישה בטוחות והרחקת מכשולים, השטח שעליו הוקם פגום זקפים אינו נקי וישר, סולם שארכו עולה על 2 מטרים אינו מוחזק על ידי ברגי קשירה או חיזוקי עץ אחוריים כל 1.5 מטר לפחות, שימוש בצידוד חשמל שאינו תקני ושימוש בכלי עבודה לא תקין, אינן עבירות שביצוען עשוי לגרום למוות או לחבלת גוף.
20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טוען הנאשם כי פסיקת בית הדין הארצי לעבודה ובתי הדין האזוריים קובעות מתחם ענישה שנע בין 25%-ל-50% מהקנס המירבי למבצע העיקרי וטווח שבין 12.5%-ל-25% מהקנס המירבי למי שאחריותו נקבעה בגין הפרת חובת הפיקוח כנושא משרה, להבדיל ממנהל עבודה. לתמיכה בטענה זו היפנה הנאשם לת.פ. (ת"א) 57287-04-19 מדינת ישראל - אלברטו גבסו ובני בע"מ (מיום 5.1.2023), בו נקבע מתחם 25%-50% מהקנס המירבי לחברה הנאשמת בגין שתי עבירות בטיחות, בעוד שלמנהל החברה שהורשע בעבירה אחת נקבע מתחם ענישה בין 12.5% - 25% מהקנס המירבי; לת.פ. (ב"ש) 55206-06-18 מדינת ישראל - אסום - חברה קבלנית לבניין (מיום 24.8.2022), שבו נקבע מתחם שבין 25%-50% מהקנס המירבי בגין ביצוע שלוש עבירות בטיחות, לת.פ. 72547-07-19 מדינת ישראל - דניה סיבוס בע"מ (מיום 29.4.2023) שבו נקבע לחברה מתחם ענישה בטווח שבין 25%-50% מהקנס המירבי וכן לת.פ. 49244-04-23 מדינת ישראל - ס.ל. חרוב לעבודות בניין וגמר ואח' (מיום 16.4.25), שבו נקבע לחברה הנאשמת מתחם עונש הולם שהועמד על 25%-50% מהקנס המירבי, בעוד שלמנהל והבעלים של החברה, נקבע מתחם עונש הולם בטווח שבין 15%-25% מהקנס המירבי, ובהתאם וגזר על החברה, בגין הפרת צו בטיחות, קנסות בשיעורים 10,000 ₪ ו-6,000 ₪, בהתאמה.
21. הנאשם טוען שבעניינו קביעת מתחם הענישה צריכה להיקבע בין 9,100 ₪ ל-18,200 ₪, תוך לקיחה בחשבון שתי עבירות שעלולות היו לגרום חבלה או מוות, אחת לפי תקנות הבטיחות (עבודה בגובה) ואחת לפי חוק ארגון הפיקוח על העבירה, והכל בשים לב לכך שעל החברה - המבצעת העיקרית של העבירה - הוטל קנס בשיעור 100 ₪, ואין הצדקה לכך שהוא, שנטל על עצמו תפקיד של נושא משרה, יישא בעונש מחמיר ביחס ליתר הנאשמים.
22. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנאשם טוען בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, יש לשקול את מצבו הכלכלי, לגביו פירט הנאשם בהודעתו לפי סעיף 189 לחוק סדר הדין הפלילי:
- "החברה נכנסה להסדר נושים, ביה"ד גזר עליה 100 שקל ועתה אני צריך לתת את הדין על עבירות הבטיחות שנמצאו. אני מבקש לחוס עלי. אני עובד מ-7.10, הופסק לי הרישיון, הצטברו לי הלוואות. יש לי 3 ילדים, אני גר ביטא, אני משמש נושא משרה בתיק הזה, אני זה שחוטף את העונש המשמעותי, אני מבקש סליחה על העבירות ומבקש לא להחמיר איתי".

23. הנאשם טוען שבהיותו שכיר, לא צמחה לו כל תועלת כלכלית מביצוע העבירות, וממילא אין להחמיר עמו בשל "תכנון שקדם לביצוע העבירה", שבוצעה כאשר הוא שימש מנהל פרויקט בחברה. לדבריו, ביום 30.5.2021, מועד הביקור הראשון, מנהל העבודה - הנאשם 3 - היה חולה. בנסיבות אלה הוא לקח על עצמו את האחריות שהוא נושא משרה בחברה, על אף שהינו שכיר. בנסיבות אלה, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות ומידת ההשפעה שלו, ביחס לנאשמים האחרים, קטנים. בעל החברה הוא מוחמד אבו חמידה שנמנה בכתב האישום כעד תביעה. מדובר באתר בשטח של כ-12 דונם, הכולל אחד עשר מבנים ו-280 יחידות דיור, וברי שהאחריות העיקרית הייתה של הנאשם 3. יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה העבירה ומידת השליטה שלו על מעשי החברה הייתה מוגבלת במיוחד בשים לב למספר הרב של אתרי בניה בהם פעלה החברה.
24. הנאשם טוען שלא נטען שביצוע העבירות גרם לפגיעה בעובדים.
25. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם נעדר עבר פלילי, ומדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק. בדבריו לפי סעיף 189 לחוק סדר הדין הפלילי טען הנאשם:
- "... אני לוקח אחריות על העבירות בהן אני מואשם. אני מתנצל על ליקויי הבטיחות. הבטיחות תמיד היתה חשובה לי. במסגרת תפקידי הקפדתי לשמור על בטיחות, להעיר לעובדים שעברו על כללי הבטיחות, להזכיר שוב ושוב למנהל העבודה שמדובר בחיי אדם. 10 שנים לא היו לי תאונות עבודה ואף אחד שמת ח"ו. כל מה שנמצא זה תוצאה של חוסר תשומת לב, מגבלות תקציביות של החברה, עובדים שמפירים את הכללים ועוד סיבות. בשום שלב לא הופר כלל בטיחות מתוך כוונת מכוון או מתוך זלזול. אני אישית ביקרתי בכל אתר שהייתי אחראי, נהגתי לדבר עם מנהל הבטיחות, התעניינתי לגבי הבטיחות, דיברתי עם העובדים, שאלתי אם חסר ציוד והבהרתי שהבטיחות היא בראש סולם העדיפויות.
26. כמו כן מציין הנאשם את הודייתו במסגרת הסדר טיעון כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה.
27. הנאשם מבקש להתחשב במצבו המשפחתי והתעסוקתי, היותו בעל חוב לבני משפחתו, שיתוף הפעולה שקיים עם החקירה ומאמציו לתיקון ההפרות. כן מבקש הנאשם לשקול את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. כן מדגיש הנאשם את הפגיעה בו שכרוכה בעצם הרשעתו, ועותר שלא לגזור עליו קנס העולה על 9,100 ₪.
28. בהתאם למתווה החקיקתי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, בית הדין יבחן אם העבירות נשוא כתב האישום מהוות אירוע אחד או יותר מכך, לאחר מכן ייקבע מתחם עונש הולם בהתאם להוראות סעיף 40 ו-40א ט לחוק העונשין, ויגזר העונש אירוע אחד או שניים?
29. המחלוקת הראשונה הטעונה הכרעה עניינה בשאלה אם לעניין סעיף 40א לחוק העונשין, מהוות העבירות בשני האישומים שבהן הורשע הנאשם, אירוע אחד או שני אירועים. בהתאם לסעיף 40א(ב) לחוק העונשין, קביעת קיומו של יותר מאירוע אחד אינה שוללת את סמכותו של בית הדין לגזור עונש כולל לכל האירועים, ונראה שזוהי עתירת המאשימה, ולא עולה מטעונו המאשימה לעונש כי היא מבקשת קביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע נטען.

30. בשים לב לכך שהמאשימה ממילא אינה מבקשת קביעת מתחמי ענישה נפרדים בגין שני האישומים, ועותרת לקביעת מתחם עונש כולל לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, וכן בהתבסס על פסיקה קודמת שקבעה שעבירות של הפרת תקנות שהוצאו מכוח פקודת הבטיחות בעבודה ועבירות שנעשו לפי חוק ארגון הפיקוח על העבודה שנעשו בסמיכות זמנים, מהוות אירוע אחד (ע"פ 49519-05-19 בוחבוט י.י. א. בע"מ - מדינת ישראל (מיום 12.1.20, סעיף 16 לפסק הדין), ת.פ. (חיפה) 19432-07-15 מדינה ישראל - עדן לבונה - בנין השקעות ויזום (2000) בע"מ (גזר דין מיום 12.1.2017)), בית הדין יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבהן הורשע הנאשם. קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

31. למרות ההכרעה כי שני האישומים נשוא כתב האישום מהווים אירוע אחד, בית הדין סבור שהפרת צו בטיחות אינה אך "עבירת בטיחות" נוספת. קביעתה כעבירה מטרתה, כמו עבירות שמהותן הפרת כללי בטיחות, היא להגן על החיים ושלמות הגוף, כפי שנפסק בבג"ץ 5215-17 קו לעובד - משרד העבודה והרווחה (מיום 7.4.2019) ובע"א 7130/01 סולל בונה ותשתיות בע"מ - תנעמי, פ"ד נח (1) 1. עם זאת, לקביעתה של הפרת צו עבודה כעבירה מטרה נוספת: לאכוף את שלטון החוק. על כן בביצוע העבירה גלומה גם פגיעה בשלטון החוק. לפיכך, במסגרת שקילת הערכים החברתיים ומידת הפגיעה בהם, וכן לעניין "נסיבות ביצוע העבירה" אותם יש להביא בחשבון לפי סעיף 40 לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם, בית הדין יתן גם לכך משקל.

32. הצדדים חלוקים לגבי עבירות מסוימות, האם הן כאלה שהיו עשויות לגרום מוות או חבלת גוף לעניין סעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה. כמפורט לעיל, הנאשם טוען שהעבירות שעניינן היעדר דרכי גישה בטוחות והרחקת מכשולים, השטח שעליו הוקם פיגום זקפים אינו נקי וישר, סולם שארכו עולה על 2 מטרים אינו מוחזק על ידי ברגי קשירה או חיזוקי עץ אחוריים כל 1.5 מטר לפחות, שימוש בציד חשמל שאינו תקני ושימוש בכלי עבודה לא תקין, אינן עבירות שביצוען עשוי לגרום למוות או לחבלת גוף. לדעת בית הדין אין ממש בטענות אלה. עבירת אי הרחקת מכשולים עשויה להביא לחבלת גוף מעצם טבעה. הוא הדין לגבי הקמת פיגוש על שטח שאינו נקי וישר, וכך גם סולם שארכו עולה על 2 מטרים שאינו מוחזק בהתאם לדרישות התקנות, כרוך בסכנת נפילה מגובה. הוא הדין לגבי שימוש בציד חשמל שאינו תקני ושימוש בכלי עבודה לא תקין.

33. בהתאם לכך, לגבי כל שמונה העבירות בהן הורשע הנאשם בגדר האישום הראשון, העונש המכסימלי לכל אחת מהן הוא 29,200 ₪.

34. לגבי העבירה שבה הורשע הנאשם בגדר האישום השני, מסמך סעיף 8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה להטיל קנס בסך 29,200 ₪.

מדיניות הענישה הנוהגת

35. בית הדין סבור שהמתחם לו עותרת המאשימה הינו מחמיר ביחס למדיניות הענישה הנוהגת. הסתמכות המאשימה על עניין חיים גרינברג, שבו קבע בית הדין הארצי לעבודה כי "אמנם הובהר כי הענישה המוטלת היא על עצם סיכון חיי אדם או שלומם, ולא על פגיעה בו בפועל (עניין שמיר), אך מובן כי לא ניתן להתעלם מכך שבמקרה שלפנינו נגרם נזק כבד וממשי לגופה של גב' קושניר, שנפצעה פגיעה קשה בהיותה בת 17 ונותרה עם נכות משמעותית לכל חייה". הפגיעה שבה היה מדובר הביאה לצורך בקטיעת רגלה של הנפגעת מתחת לברכה.
36. מנגד, מתחם העונש ההולם לו עותר הנאשם - קנס שנע בין 9,100 ₪ לבין 18,200 ₪, אינו עומד ביחס סביר למדיניות הענישה הנוהגת, אשר על פי רוב הפסיקה אליה היפנה הנאשם, עומד על קביעת מתחם ענישה שנע בין 25% לבין 50% מהקנס המכסימלי. בית הדין הופנה לגזרי דין שקבעו מתחמי ענישה נמוכים יותר למי שהאחריות הפלילית לעבירות בטיחות הוטלה עליו בשל הפרת חובת הפיקוח לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה (ת.פ. (אזורי ת"א 49244-04-23 מדינת ישראל - ס.ל. חרוב לעבודות בניין וגמר ואח' (מיום 16.4.2025), ת.פ. (חיפה) 14802-04-17 מדינת ישראל - אולם רמות בע"מ (מיום 38.5.20), ת.פ. 57287-04-19 מדינת ישראל - אלברטו גבסו ובניו בע"מ (מיום 5.1.2023)).
37. על יסוד הפסיקה אליה היפנו הנאשמים, בית הדין מקבל את טענת הנאשמים בדבר קיומה של מדיניות ענישה נהגת שהיא מקלה בעניינו של מנהל שאחריות לעבירה שביצעה המבצעת העיקרית (הקבלן/חברת הבנייה) מוטלת עליו בשל הפרת חובת הפיקוח לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה
38. ואולם, כאשר בית הדין שוקל את נסיבות ביצוע העבירה לפי חוק ארגון הפיקוח בעבודה, הרי שלגבי עבירה זו, יש קושי ליישם במלואה גישה מקלה זו על הנאשם. אמנם מדובר בעבירה שבוצעה רק שלושה ימים לאחר העבירות נשוא האישום הראשון, אך כמפורט לעיל, דווקא לאחר שניתן צו הפסקת עבודה, שהינו אירוע משמעותי לגבי חברה שעוסקת בבנייה, חומרת הרשעת סמנכ"ל ומנהל פרויקטים המהווה "מנהל פעיל" בחברה לעניין סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח בעבודה, חורגת, לדעת בית הדין, מן החומרה של הרשעות מנהל לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה. לעניין סעיף 40(א) לחוק העונשין, יש קושי לקבוע, לגבי עבירה זו, ש"חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה" היא מופחתת. גם אם בית הדין ייקח בחשבון את טענת הנאשם כי בהיותו שכיר הוא לא היה נשכר מחיסכון בהשקעת החברה בהגברת הבטיחות באתרים, מי שהינו סמנכ"ל ומנהל פרויקטים בחברה אמור להבטיח, גם ממיטת חוליו (טענה שלא הוכחה), קיום של צו בטיחות המורה על הפסקת עבודה באתר מסוים בו פועלת החברה. לגבי העבירה של הפרת צו בטיחות, בית הדין דוחה את טענת הנאשם בדבר יכולת מוגבלת שלו להימנע מן המעשה ומידת שליטה נמוכה על כך.
39. לדעת בית הדין, הרשעת הנאשם באישום השני מהווה "נסיבה הקשורה לביצוע העבירה" לעניין סעיף 40 לחוק העונשין לגבי האירוע בכללותו, וביצוע העבירה של הפרת צו בטיחות כרוך בפגיעה בערך חברתי שהינו מעבר לתכלית קביעתן של עבירות בטיחות ככאלה, כמפורט לעיל.
- מצבו הכלכלי של הנאשם
40. בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, בקביעת מתחם עונש הולם שהוא קנס, על בית הדין לשקול את מצבו הכלכלי של הנאשם. בית הדין ייתן משקל לטיעוני הנאשם במסגרת דברים שמסר לבית הדין לפי סעיף 189 לחוק סדר הדין הפלילי.

41. בשקלול כולל של הערכים החברתיים המוגנים על ידי קביעת העבירות שבהן הורשע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, ונסיבות ביצוע העבירות, בית הדין סבור שמתחם הענישה הראוי לאירוע נשוא שני האישומים, הינו בין 20% לבין 35% מהקנס המכסימלי לתשע העבירות, דהיינו בין 52,200 ₪ לבין 91,350 ₪.
- גזירת העונש הספציפי לנאשם
42. בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע, בית הדין נותן משקל, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, בין היתר, לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו כפי שתואר על ידו, את העובדה שהנאשם נטל אחריות למעשיו והודה בביצוע העבירות במסגרת הסדר טיעון, ואת היעדר העבר הפלילי שלו. בית הדין מתקשה לתת משקל לחלוף הזמן, כפי שביקש הנאשם. אמנם, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 5.5.2024, היה לנאשם קושי להתייצב לדיונים בהליך בהיותו תושב השטחים, ואין לזקוף את חלוף הזמן, אך הנאשם העלה טענה מקדמית לפיה "כבר נשפטתי", שנדחתה.
43. בית הדין גוזר על הנאשם קנס בסך 60,000 ₪, שיעור שהוא כ-23% מן הקנס המכסימלי, בחלק התחתון של המתחם שנקבע.
44. תשלום הקנס ייפרס על פי 24 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מ-30 ימים לאחר מתן גזר דין זה.
45. בדיון שהתקיים ביום 11.5.25 התחייב הנאשם שלא לעבור עבירות שבהן הורשע במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר דין זה, שאם לא כן יוטל עליו קנס מכסימלי של 29,200 ₪ בגינן, ובית הדין מטיל על הנאשם התחייבות זו.
46. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ו, 05 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.